

O chemare la responsabilitate

Textul biblic: Amos 5: 18-24

Versetul de aur

Ci dreptatea să curgă ca o apă curgătoare, și neprihănirea, ca un pârâu care nu seacă niciodată! (Amos 5:24)

Introducere

Primele lecții din acest ciclu de lecții sunt din Amos, Mica, Habacuc și Maleahi. Aceste cărți sunt 1/3 din profeții mici. Aceasta nu pentru faptul că ei sunt mai neînsemnați ci pentru faptul că, scrierile lor sunt mai scurte. Profetul Amos este unic între scriitorii profețiilor în două feluri.

Prima dată, el este un profet care avea o altă ocupație la care se întorcea după ce spunea profeția aceea de *păstor la oi și culegător de smochine*.

A doua este că Amos a fost din Regatul de Sud al lui Iuda, dar a fost chemat de Dumnezeu să ducă mesajul Său în Nord în regatul lui Israel. Cu toate că el a profețit împotriva mai multor națiuni, cel mai mult a avut de spus despre Israel. În Israel s-a instaurat o apatie a majorității populației împotriva legilor lui Dumnezeu. Viața a fost bună pentru ei, țara era prosperă, dușmanii lor, Asiria și Egiptul erau slăbiți. Ce ar putea să spuă Amos în aceste condiții, de ce trebuia el să vină din Iuda și să le conturbe liniștea? Amos dezvăluie cauza misiunii sale.

Israelul a ales răul în locul binelui (5:7-15). Amos îi acuză pentru comportamentul rău cu cei săraci, și enumără și alte păcate (5:12-15), ei pedepsesc pe cei care caută dreptatea, iau mită, și calcă în picioare dreptul săracilor. Acestea sunt lucrurile pe care Amos le prezintă în lecția de astăzi.

Contextul lecției

I O zi sumbră (Amos 5:18-20)

A.O zi a dezamăgirii (v18)

Cuvântul "Vai" este frecvent în limbajul profetic. Acesta prezintă mesaje de avertizare și judecată (Jeremia 22:13; Ezechiel 13: 3, 18; Amos 6: 1; etc.). În mod ideal, poporul Domnului ar trebui să dorească ziua Domnului, la fel cum creștinii doresc întoarcerea lui Isus (2 Corinteni 1: 14; 2 Petru 3:12).

Totuși, cei ce-l ascultau pe Amos doreau ziua Domnului din motive personale, egoiste, deși nu acordă prioritate credincioșiei Legământului lor cu Domnul, ci ei cred că ziua Domnului va fi o zi de binecuvântare pentru ei. Ei au uitat că binecuvântările legământului depind de credința Legământului, iar necredința va fi urmată de ziua judecării (Deut 28,29)

Ceea ce vrea profetul Amos să spună este că a fi poporul Legământului nu vine fără de obligații. Fiind un popor ales al Domnului vine și cu un înalt grad de responsabilitate înaintea Domnului (Amos 3:2).

Relația unică a Israelului cu Dumnezeu vine cu binecuvântări speciale și privilegii dar și cu o solemnă responsabilitate de o ascultare credincioasă de El.

Poporul din timpul lui Amos doreau privilegiile, dar au abandonat responsa-

bilitățile.

Din cauza credinței lor false, acești oameni vor fi surprinși în acea zi a întunecului care cade peste ei. Întunecul și judecata pe care o experimentează alte națiuni va cădea și peste ei, pentru că Israelul nu este diferit de celelalte națiuni.. (în contrast cu Exod 19:6)

B. Va fi o zi periculoasă (v 19)

Amos ilustrează fuga oamenilor cu două imagini crude dar cu umor. În ambele imagini, un bărbat se crede a fi în siguranță chiar înainte de a-și întâlni sfârșitul. Acel om descoperă că ursul este tot așa de periculos ca și un leu, și fiindu-i frică de urs fugă la casa unui om ca să caute scăpare, unde îl mușcă un șarpe. De aici se pot trage două concluzii: Prima, poți scăpa de un leu dar te fugărește un urs și căutând adăpost te mușcă un șarpe, tot așa este imposibil să te ascunzi în ziua judecății. A doua este că ziua Domnului vine neanunțată, la fel ca și ziua judecății.

C. Va fi o zi întunecoasă (v 20)

Ziua Dnului va fi o zi ca aceea pe care au experimentat-o cei din Egipt, trei zile de totală întunecime, în timpul celor 10 plăgi. Ziua Domnului, totuși, promite să fie o inversare a ceea ce a experimentat Israel și a ceea ce se așteaptă să se întâmple încă o dată (Ezechiel 7: 7; Țefania 15)

II. Dumnezeu este dezamăgit (v 21-24)

A. Ritualuri nereligioase (v 21-23)

Cu toate că până acum Amos a vorbit pentru Dumnezeu, acum Dumnezeu însuși își exprimă disprețul față de sărbătorile lor care au modificat religia în așa fel ca să fie după placul lor..Cu toate că Dumnezeu a poruncit aceste sărbători, acum El spune: “sărbătorile voastre”. Dumnezeu nu dorește să fie asociat cu astfel de ritualuri. Faptul că Dumnezeu disprețuiește arderile lor de tot, ne amintește în contrast arderile de tot de bun miros.(Exod 29:18, Num 29:2) În timpul lui Amos mirosul plăcut al arderilor, a devenit un miros greu pentru Dumnezeu. Pe lângă arderile de tot au fost oferite Domnului și arderi de cereale și ulei, care simbolizau faptul că Dumnezeu este cel ce le dă recolta câmpului.

Faptul că Dumnezeu nu a acceptat ofrandele aduse ar însemna că ceva foarte rău trebuia să se fi întâmplat, chiar faptul că aduceau daruri nefolositoare (Isaia 1:11-15)

B. O adevătată Închinare (v 24)

O persoana care cu adevărat se gândește la dreptate are pasiunea să fie sigură că se face dreptate împrejurul ei, și în viețile celor dimprejur. Că acest Regat de nord nu se închina cu adevărat Domnului se vede din descrierea lui Amos, de aceea acea zi a Domnului pe care unii o doresc va fi o zi de întunec pentru ei. Neprihănirea este strâns legată de dreptate. A trăi în mod drept înseamnă a te asigura că standardele lui Dumnezeu despre ceea ce este drept ghidează deciziile zilnice ale unei persoane, iar bunătatea și dreptatea sunt îndeletniciri zilnice, ele curg ca o apă curgătoare.

Neprihănirea nu se poate practica în izolare de alți oameni. Noi trebuie să fim sare și lumină pentru cei dimprejur.

Ce trebuie să memorăm: Noi ne închinăm Domnului zilnic prin viața zilnică pe care o trăim pentru El.